

עת"א 56717/06/15 - וחיד אבו סאלח, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל, פרקליטות מחוז צפון- פלילי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 56717-06-15 אבו סאלח(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	וחיד אבו סאלח,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל 3. פרקליטות מחוז צפון- פלילי

החלטה

בפני עתירה המופנית נגד ההחלטה שדחתה את בקשתו של העותר לשילוב בסבב חופשות.

העותר טוען כי הוא אסיר חיובי, מתפקד כראוי, קיבל תפקיד של עוזר הוראה במרכז החינוך לאסירים. בתשובה לבקשתו לאישור חופשה נמסר לו כי טרם שילם את הקנס שנגזר עליו וכשהוא הבהיר כי תשלום הקנס נדחה עד שיסיים לרצות את מאסרו, נאמר לו כי הסיבה לסירוב היא אי השתתפותו בקבוצה טיפולית שלא הוצעה לו עד היום. בשל הריחוק הגיאוגרפי של בני משפחתו הם אינם מגיעים אליו לביקורים פתוחים.

בדיון שנערך הוסיף וטען בא כוחו כי לא נרשמו לחובת העותר דוחות משמעתיים, אין מידע שלילי לגביו. נטען כלפיו שהוא איננו מקבל אחריות על מעשיו, אולם אין זו המציאות. העותר הכין תכנית שיקום חיצונית פרטית, לקראת הדיון שאמור להתקיים בעניינו בוועדת השחרורים.

אמנם לחובתו של העותר עבר פלילי מכביד, אך זו הפעם הראשונה שהוא מרצה עונש מאסר בפועל.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של שנתיים וארבעה חודשים לאחר שהורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה, שימוש במסמך מזויף (לאחר שהיה מעורב בזיוף והנפקה של תעודות ביטוח מזויפות) וקשירת קשר לביצוע פשע. מסווג בקטגוריה ב/1.

כתב התשובה :

העותר לא השתלב בקבוצה טיפולית המהווה תנאי מוקדם לאפשרות שילוב בסבב חופשות. בקשתו של העותר נדונה ונדחתה בהחלטה מנהלית מיום 6/7/15 לאור התנגדות גורמי הטיפול הסבורים כי העותר זקוק לטיפול מעמיק לעיבוד הנתונים והגורמים שהביאו אותו לביצוע עבירות, היבטים אישיותיים, עיבוד סיפור חיים, הבנה של מצבי סיכון ורכישת מודעות ומיומנות להתמודד במצבים מורכבים בעתיד. טיפול כזה ניתן במסגרת קבוצות טיפוליות בבית הסוהר צלמון, אולם העותר אינו רואה שום צורך בטיפול.

ראש תחום טיפול ושיקום שוחחה אישית עם העותר, בניסיון לגייסו לקבוצה מעמיקה, אך ניסיונות אלו העלו חרס.

על פי עמדת גורמי הטיפול, העותר מתייחס בזלזול לעבירותיו, איננו מבין כי טענה ואינו מוכן לבחון את עצמו באופן ביקורתי. כמו כן, הוא מכחיש לחלוטין את העבירות ומוצא צידוקים להתנהגותו, משליך אחריות על הממסד, אינו לוקח אחריות ואינו מבטא נזקקות טיפולית. המאסר איננו מהווה עבורו גורם הרתעה, הוא מתייחס באופן שטחי לעבירותיו או לאפשרות שישולב בטיפול.

לא ניתן לסמוך על שיקול דעתו בזמן חופשה ולא מומלץ ליציאה לחופשה.

מסוכנותו של העותר מוערכת כגבוהה.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, לא מצאתי הצדקה להתערב בהחלטה המנהלית.

תפקיד בית המשפט הוא ביקורת שיפוטית על החלטה מנהלית של הרשות המבצעת.

העמדה הרשמית שגיבשו גורמי הטיפול מתנגדת ליציאתו של העותר לחופשות לאור התייחסותו לעבירות שביצע והעדר נכונות טיפול. הרשות המנהלית החליטה סבירה בנסיבות העניין וההליך היה תקין.

בהעדר טיפול, המסוכנות המוערכת, הצפויה מעותר הינה גבוהה.

מידת הסכנה הנשקפת מהוצאת אסיר לחופשה הינה שיקול מרכזי במסגרת השיקולים השונים כפי שפורטו בפקנ"צ החופשות 04.40.00 סעיף ג'.

כפי שנקבע ברע"ב 571/15 אליאסף נ' שב"ס, סירוב לחופשה בהעדר טיפול, הינו מוצדק משום שלא ניתן לאיין את מסוכנותו של האסיר בטרם טיפול כדבעי בגורמים שהביאו אותו לביצוע העבירות.

פוטנציאל המסוכנות עולה גם מדבריהם של בני משפחתו של העותר כפי שפורטו בתכנית הפרטית שהוכנה לצורך הצגה בפני וועדת השחרורים - הגב' מיכל לובלסקי.

על פי האמור שם, העותר כשל פעם אחר פעם עקב אופי חלש וקווי אישיות בעלת מרכיבים בשלים, פזיזות ואי דחיית סיפוקים.

בני משפחתו מתארים אותו כאדם אימפולסיבי, פזיז ונמהר שמעשיו מעידים על אישיות בלתי בשלה ולא מאורגנת, חוסר שיקול דעת, שטחיות מחשבתית ואובססיביות.

כאור, יכול היה העותר להירתם ולהיתרם מטיפול במסגרת בית הסוהר, אולם לא נרתם לכך.

לפיכך, העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ח אלול תשע"ה, 02 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.